

## Contraargumentario para ir á folga.

De cara á folga xeral do 29 de Marzo, escoitarías con toda seguridade os argumentos que algunhas persoas repiten como mantras para xustificar a súa postura ante a folga.

Cando unha mentira repítese mil veces segue sendo unha mentira, aínda que a base de repetila haxa quen a comece a crer. Cando alguén necesita unha xustificación que sabe que é falsa para desculpase por actuar de certa forma é moi probable que non teña a conciencia tranquila.

Se estás en contra desta [reforma laboral](#) pero indeciso ante a folga xeral, ou se decidiches non participar nela tomando a túa decisión en base a algún destes argumentos se cadra che interesa analizalos desde outro punto de vista:

### Contraargumentario nº1: “Non fago folga porque non mo podo permitir”.

A [reforma laboral](#) suporá con toda seguridade unha rebaixa xeneralizada dos salarios. Se non che podes permitirt deixar de gañar o soldo dun día, menos poderás permitirte que che baixen o soldo permanentemente, que te despidan gratis, ou que se tes 10 anos traballados nunha empresa a túa indemnización por despedimento pase a ser de 18.900 euros a 7.845, por pór un exemplo. Acudir ao teu posto de traballo o 29M é (pouco) pan para hoxe e fame para mañá.

### Contraargumentario nº2: “A folga non servirá para nada”.

Todas as melloras das traballadoras e dos traballadores conquistáronse historicamente a través da loita. Ninguén nos regalou nada. O que está demostrado que non serve para nada é non facer nada. Á pregunta de se unha folga dun día será suficiente, a resposta é que probablemente non. É só o principio, pero é un paso moi importante. Se nos impón a reforma laboral máis dura desta “democracia” e non respondemos de forma contundente ás medidas sucesivas que tome o goberno serán aínda máis demoledoras. Pódese e débese deitar esta [reforma laboral](#).

### Contraargumentario nº3: “A folga non soluciona nada”.

A folga non é unha solución, é o instrumento de presión máis poderoso que neste momento temos as traballadoras e os traballadores ao noso alcance para facer valer os nosos dereitos ante unha agresión totalmente inxustificada. Por iso quen non se adhire a unha folga prexudica gravemente ao conxunto dos traballadores, incluído a si mesmo. Se a presión que podemos exercer a través dunha folga non fose tan importante, de onde provén o empeño dos empresarios en que os traballadores non a secunden chegando ás [ameazas e coaccións](#), que son delito? Por que motivo os medios de comunicación afíns ao goberno tratan de desprestixiar a convocatoria de folga? Por que a [patronal esixe](#) e algúns partidos se están a formular lexislar para [limitar este dereito](#)?

### Contraargumentario nº4: “Non estou de acordo cos sindicatos maioritarios, por iso non fago folga”.

Á convocatoria de folga sumáronse decenas de sindicatos minoritarios de diversos sectores e de distintas ideoloxías. É máis, os primeiros convocantes desta folga non foron UXT e CC.OO. senón ELA-LAB no País Vasco e CIG en Galicia. Tamén se sumaron á convocatoria os sindicatos CNT e CXT, a Intersindical-STE, USO, Solidariedade Obreira etc. partidos políticos tan dispares como EU, Esquerda, Compromis, Amaiur, BNG, Equo, Esquerda Anticapitalista; asociacións de consumidores como FACUA e organizacións sociais como Ecoloxistas en Acción, [15M](#), [Mocidade Sen Futuro](#), [Democracia Real Xa](#) etc. quen non comparten a verticalidade dos sindicatos maioritarios e son críticas co seu labor dos últimos anos pero aínda así apoian a convocatoria de folga xeral do 29M.

Esta folga é de todos os traballadores e traballadoras, dos [estudantes](#), desempregados, [mozos](#), amas de casa, [xubilados](#), dos [consumidores](#). É a [folga do 99%](#) da poboación, de todos os afectados polos recortes sociais e as perdas de poder adquisitivo e de dereitos colectivos, non só dos sindicatos.

Os sindicatos CCOO e UXT puideron cometer moitos erros e criticalos é lícito e ata necesario. Pero os sindicatos entendidos como organizacións de traballadoras e traballadores que se unen para defender os seus dereitos e intereses son, indubidablemente, o próximo muro a derrubar polos poderes económicos. De aí a campaña continuada de ataques e de desprestixio desde os medios de comunicación afíns ao goberno da que todos estamos sendo testemuñas.

### Contraargumentario nº 5: “Hai liberdade, cada un pode facer o que queira. Eu quero ir traballar porque se fago folga descóntanme x euros.”

Non hai liberdade porque che están a coaccionar cunha penalización económica. A liberdade é outra cousa, non

verche obrigado a ceder ás chantaxes de goberno e empresarios a cambio do soldo dun día.

Renunciar a dereitos laborais históricos como a negociación colectiva por un puñado de euros é vendelos realmente barato.

**Contraargumentario nº 6: “Hai liberdade, cada un pode facer o que queira. Eu quero ir traballar porque na miña empresa se fas folga míranche mal e se logo hai que despedir a alguén seguro despediranme a min no canto da outro”.**

Non hai liberdade porque che están coaccionando con posibles represalias ou co despedimento. A liberdade é outra cousa, non verche obrigado a ceder ás chantaxes de goberno e empresarios renunciando ao teu dereito constitucional á folga por medo.

**Contraargumentario nº 7: “A folga ten que ser indefinida, se non eu non a fago”.**

Xeralmente os partidarios da folga indefinida sabemos o moito que custa organizar e desenvolver unha folga xeral para que sexa maioritaria e exitosa e non empregamos un modelo de folga concreto como escusa para non secundar unha folga xeral convocada cun gran consenso. É improbable que unha persoa realmente disposta a secundar unha folga indefinida non estivese disposta a secundar unha folga xeral dun día.

**Contraargumentario nº 8: “Os piquetes presionan á xente, obrigándoa a que faga folga. Os traballadores son libres de ir traballar un día de folga.”**

Se a liberdade realmente tivese tantos defensores iríanos bastante mellor do que nos vai. Na maioría dos casos quen manteñen esa postura ocultan ou defenden as coaccións e ameazas con que [moitas empresas tratan de impedir ás traballadoras e aos traballadores exercer o seu dereito constitucional á folga](#) e aceptan alegremente como algo normal que estes se vexan obrigados a someterse á chantaxe acudindo aos seus postos de traballo por medo a perder os seus empregos ou o favor dos seus xefes.

Os piquetes historicamente impedían que os empresarios contratasen persoal para cubrir os postos dos folguistas e na actualidade tratan de garantir o dereito á folga daqueles que por presións das empresas non poden exercelo. Os piquetes informativos apelan á responsabilidade dos traballadores, infórmanlles dos seus dereitos, dos motivos da folga, e das consecuencias negativas que ten acudir ese día aos seus postos de traballo. Os piquetes informativos están recoñecidos legalmente: teñen e poden exercer o seu dereito a informar os días de folga.

Recordemos, ademais, que o dereito ao traballo está recoñecido na Constitución tamén os días nos que non hai Folga Xeral aínda que ao goberno non lle interese o máis mínimo garantir o seu cumprimento e que tamén é un dereito fundamental das traballadoras e dos traballadores que xa están sendo despedidos como consecuencia dunha [reforma laboral inxusta](#).

**Contraargumentario nº 9: “Coas folgas non se consegue nada” (Pero no caso de que se consiga algo, non renunciarei a iso).**

As xornadas de 8 horas diarias ou 48 semanais, a prestación por desemprego, as horas extraordinarias, o salario mínimo, a negociación colectiva, as vacacións pagadas, a indemnización por despedimento, o permiso por maternidade ou calquera dos nosos dereitos conquistados, que os traballadores de fai 150 anos descoñecían por completo, non se conseguiron a base de exercer a “liberdade para ir traballar” un día de folga.

A pesar diso non se ten noticia de que ningún esquirol renuncie a eles. Se se consegue facer ao goberno rectificar e non aplicar esta [reforma laboral](#), que a todos nos afecta e prexudica, os esquirols non farían nada por conseguilo pero se beneficiarán do esforzo colectivo. Para eles isto debe de ter moita lóxica; para todos os demais carece dela e non lles fai parecer persoas dignas, coherentes nin solidarias aos nosos ollos.

**Contraargumentario nº 10: “Son funcionario. A reforma laboral min non me afecta.”**

Cos recortes e a privatización dos servizos públicos e a deterioración das condicións laborais ([e os que están por vir](#)) de funcionarios, interinos e persoal laboral da administración pública temos motivos máis que suficientes para secundar a folga xeral, ademais de por solidariedade co resto de traballadores.

Se non secundamos maioritariamente a folga xeral non poderemos queixarnos cando o resto da sociedade non nos apoie nas nosas reivindicacións pola supervivencia, a dignidade e os dereitos laborais do sector público. Os despedimentos e as rebaixas nos complementos do soldo dos funcionarios así como a eliminación de pagas e sexenios están ao caer. Ademais, mira ao teu ao redor: pais, irmáns, fillos, familiares, amigos, veciños, alumnos... seguro que algo que afecta ao 99% da poboación non vai contigo?

## **Contraargumentario nº 11: “Son autónomo, a min a reforma laboral non me afecta.”**

Un menor salario e unhas peores condicións laborais para a maioría dos clientes e usuarios dun pequeno comercio ou empresa de servizos implica case con toda seguridade un empeoramento das súas, xa que ninguén consome máis nin contrata máis servizos se baixan os seus ingresos ou se ten medo a perder o seu traballo.

A maioría dos traballadores autónomos poden repartirse o traballo noutras xornadas sen que lles afecte enormemente secundar un día de folga.

Para os pequenos comerciantes abrir un día de folga non suporá unha diferenza significativa nin unha mellora substancial no seu pequeno negocio. Nin sequera procuraralles os ingresos dun día normal xa que o 29M tamén hai convocada unha folga de consumo. Con todo, moitos dos seus clientes valorarían positivamente a súa solidariedade ao secundar a folga do 29M. En lugar de abrir un día que poucos van comprar e moitos van decidir non volver facelo en establecementos esquiroleos podes colocar na túa tenda un cartel que diga: “Estimado cliente, en solidariedade cos traballadores asalariados este comercio decidiu pechar o día 29 de marzo por Folga Xeral. Cremos que a reforma laboral prexudica á maioría dos nosos clientes e ás súas familias. As grandes superficies abrirán, por iso suxerímoslle que teña en conta como consumidor aos establecementos solidarios cos dereitos da maioría. O día 30 estaremos de novo á súa disposición. Desculpen as molestias.”

## **Contraargumentario nº 12: “Estou en paro, non podo facer folga.” ou “Hai 5.000.000 de parados desexando traballar, a folga é para os que lla poden permitir”.**

Se estás en situación de desemprego a reforma laboral aféctache tanto ou máis que aos demais. Aínda que algúns políticos atrevéronse a utilizarche como escusa para agredir os dereitos do conxunto dos traballadores o certo é que esta reforma laboral, como a propia patronal recoñeceu [“non creará emprego a curto prazo”](#) e [“as cifras de paro incrementaranse durante 2012”](#) polo que é cuestionable que vaia contribuír a mellorar en algo a túa situación.

Sabemos que [o obxectivo desta reforma laboral non é crear emprego senón substituír emprego estable e con dereitos por un emprego cada vez máis precario](#) pero que ofrezas uns datos de afiliación á Seguridade Social que o goberno poida empregar para afirmar que hai menos paro. A calidade de vida dos traballadores non aparece reflectida nesas estatísticas.

Por iso agora cuéestionase o teu dereito a percibir unha prestación por desemprego e se che culpabiliza pola túa situación de parado obrigándoches a realizar [traballos forzados](#) (en beneficio da comunidade, chámanos) e negándoches a prestación por desemprego que che corresponde por dereito [se rexeitas tres ofertas de empresas de traballo temporal](#) (que agora poderán actuar como oficinas do INEM) por moi precarias e mal remuneradas que sexan, por pouco que se axusten ao teu perfil profesional ou [por lonxe que se atopen da túa casa](#).

Ademais, se tes finalmente a “sorte” de que unha empresa che contrate tras un período de proba dun ano poderán volver despedirche e non terás dereito a unha indemnización. Grazas á reforma laboral [quedou instaurado o despedimento libre](#).

Durante a folga insístese moito en que todas as persoas teñen dereito a acudir, se así o desexan, aos seus postos de traballo. Como sabes por experiencia, o resto dos días ninguén se preocupa demasiado por garantir a máis de cinco millóns de persoas o dereito ao traballo que a propia Constitución lles recoñece.

Un día de folga xeral os traballadores en activo teñen a posibilidade de secundala non acudindo aos seus postos de traballo, pero unha folga activa admite moita máis participación que esa e todos os traballadores en situación de desemprego poden e deben sumarse a ela defendendo xunto ao resto os dereitos de todos.

Como traballador en situación de desemprego podes participar na [folga de consumo](#) non mercando, nin contratando ningún servizo, non circulando nin enchendo o depósito de gasoliña, non utilizando o transporte nin outros servizos públicos que non sexan de urxencia. Podes participar reducindo ao máximo o teu consumo de teléfono, auga, gas e electricidade.

Podes afiliarche e participar nos piquetes informativos dos sindicatos ou [outras organizacións sociais](#), nas [campañas de información](#) e [outras actividades que promoven as asembleas de barrio do 15M](#), podes ata visitar o teu último posto de traballo, saudar aos teus antigos compañeiros e tratar de concienciarlles do importante que é esta folga e de explicarlles como esta reforma laboral prexudícalles tanto como a ti.

[Usa todo o teu potencial, a túa intelixencia e a túa alegría](#) para defender uns dereitos que son teus e que son de todos. Se non loitas por eles, ninguén o fará por ti.

## **Contraargumentario nº 13: “Xa, pero este goberno ten maioría absoluta, a xente votoulles e, xa que logo, poden facer o que queiran. Que eu faga folga non cambiará nada”.**

Os votos recibidos nunhas eleccións non lexitiman a un goberno para lanzar un ataque tan brutal aos dereitos da maioría da cidadanía. Ademais aspectos esenciais desta reforma laboral como pode ser o abaratamento do despedimento non aparecen no [programa electoral do PP](#) e, xa que logo, [NINGUÉN os votou](#). De feito [varios representantes deste partido negaron publicamente, tanto durante a última lexislatura como durante a súa campaña electoral, que fosen abaratar ou a facilitar o despedimento](#).

O goberno ocultou información deliberadamente antes das eleccións e mentiu aos cidadáns sobre as súas verdadeiras intencións.

Se a sociedade se pronuncia ao unísono contra unha [reforma laboral](#) inxusta un goberno democrático está obrigado a escoitar e a obedecer.

## **Contraargumentario nº 14: “O país non está para folgas”.**

Para o que non está o país é para unha reforma laboral que non solucionará o problema do desemprego e provocará despedimentos e máis precariedade nos novos contratos.

Para o que non está o país é para que as nosas familias sigan perdendo poder adquisitivo porque todo sobe mentres os nosos salarios baixan.

Para o que non está o país é para que máis familias sexan desafiuzadas das súas casas para salvagardar o negocio sucio dos bancos e das inmobiliarias.

Para o que non está o país é para que as traballadoras e os traballadores asalariados paguemos proporcionalmente máis impostos que empresarios e grandes fortunas.

Para o que non está o país é [para que a igrexa siga sen autofinanciarse, non pague impostos](#) como o IBI (que os traballadores si pagamos) nin para que siga recibindo [centos de millóns de euros](#) das [arcas públicas](#).

Para o que non está o país é para máis rescates á banca con diñeiro público e ningún imposto sobre as súas actividades.

Para o que non está o país é para recortar en investigación e despedir científicos, nin para que os mozos mellor formados teñan que irse ao estranxeiro en busca dunha oportunidade de futuro.

Para o que non está o país é para máis recortes nin máis privatización da nosa Sanidade e Educación públicas mentres [o 80% das empresas do Ibex-35 opera en paraísos fiscais](#).

Para o que non está o país é para pagar visitas do Papa, aeroportos sen avións, circuítos de fórmula 1, proxectos errados de Xogos Olímpicos, estacións de AVE sen viaxeiros, despregamentos de tropas en Afganistán nin outros [gastos militares desmesurados](#), tramas de corrupción e privilexios da familia real, políticos, e altos cargos.

O país non está para ningunha desas cousas e a folga xeral é o noso único xeito de dicir BASTA XA.

## **Folga Xeral 29M: Ti decides.**

Se a folga do 29M é un éxito rotundo e o goberno non rectifica quedará totalmente deslegitimado. Iso tería un custo político elevadísimo, abriría a porta a máis folgas xerais, e ata podería forzar a dimisión do goberno. En calquera caso garantiríalle un desgusto electoral. Se, pola contra, unha folga xeral dun día non consegue un paro total o goberno sairá reforzado, a posibilidade dunha mobilización máis contundente por parte da sociedade quedará anulada e a porta a máis recortes e a maiores abusos (se cabe) contra a maioría dos cidadáns (estudantes, pensionistas, funcionarios, interinos, traballadores do sector privado, parados) quedará aberta.

*“Aos que non aceptan a reforma laboral, hai que dicirlles que que pouco queren ao seu país e aos traballadores españois. M<sup>a</sup> Dores de Cospedal. 10 de Marzo de 2012*

*“Con máis de 5 millóns de parados os sindicatos estiveron calados. O que fan con esta folga é unha falta de patriotismo.” Esperanza Aguirre. 13 de Marzo de 2012.*